

РЕШЕНИЕ

№ 9132

гр. София, 18.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 21.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1485** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от „ТВ Медиа“ ЕООД-гр.С., чрез упълномощен адвокат, против Решение № РДП 24-0494-4 от 17.01.2024г. на Кмета на СО-Район „К. поляна“ за предоставяне на достъп до обществена информация. Направено е искане за отмяна на решението.

На 19.02.2024г. по делото постъпила уточняваща молба, според която в жалбата е допусната „техническа грешка“, изразяваща се в искане за цялостна отмяна на процесното решение на ответника, съответно се признава обстоятелството, че по т.1 от заявлението отговор е получен. По-нататък в молбата се сочи, че кметът на СО-район „К. поляна“ не е изпълнил задължението си за предоставяне на достъп до исканата информация, като ни е предоставил отговор по посоченото заявление по точка първа, но „по останалите две точки не е налице отговор“, поради което обжалваме решението в частта му, с която „сме получили некоректен отговор по т.2 и т.3 от депозираното заявление“.

При двукратно дадени указания до жалбоподателя за отстраняване на констатирани нередовности и последно направеното уточнение от дружеството-жалбоподател, на 27.03.2024г. по делото е постъпила уточнителна молба, в която

жалбоподателят описва точно регистрационният номер на издадения административен акт, който оспорва и заявява, че оспорва само неговите части по т.2 и т.3, тъй като не е получен „коректен отговор“.

При така направеното последно уточнение, съдът обяви в определението си за конституиране на страните и насрочване на открито заседание, че е оспорен именно постановеният по преписката административен акт, обозначен с верен регистрационен номер и дата на издаване, постановен от ответния административен орган- Кмета на район „К. поляна“ - Столична община, т.е. Решение № РКП 24- ОИ94- 4 - /1/ от 17.01.2024г. на Кмета на СО-Район „К. поляна, като в частта по т.1 актът не се оспорва и не се иска неговата отмяна, при така направените изрични уточнения на жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата и пледира за уважаването ѝ. Претендира направените по делото съдебно-деловодни разноски.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли, съдът да постанови решение, с което да я отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност, при уважаване на жалбата, моли съда да откаже присъждането на адвокатско възнаграждение или възразява срещу прекомерност на претендирано възнаграждение, съгласно чл.78, ал.5 от ГПК.

АССГ, второ отделение, 53 състав, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и становищата на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заявление с вх. РКП24-ОИ94-4 от 15.01.2024 година жалбоподателят „ТВ Медиа“ ЕООД сезира Кмета на район „К. поляна“-Столична община с искане за предоставяне на информация, както следва:

1.Какъв е броят на регистрираните домашни любимци на територията на района за периода от 01.01.2021г. до 01.10.2023г.?

2.Колко на брой собственици на домашни любимци са санкционирани /глобени/ на територията на района в нарушение на Закона за ветеринарномедицинската дейност- във връзка с чл.178, за периода от 01.01.2021г.- 01.10.2023г.?

3.Какъв брой от санкционираните собственици на домашни любимци към датата на проверката са били без регистрация в района?

Поискано е предоставяне на информацията на посочен електронен адрес на заявителя.

С Решение № РКП24-ОИ94-4- /1/ от 17.01.2024г. ответникът се е произнесъл по същество, като е приел заявлението за редовно и допустимо.

Изрично е изтъкнато, че заявлението отговаря на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ.

Няма спор между страните, че исканата информация попада в приложното поле на понятието „обществена информация“, съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, доколкото е свързана с общественния живот на страната и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти.

С процесното решение се дава конкретна информация само по първия поставен

въпрос, като в тази част, както вече бе посочено решението не се оспорва по делото.

В останалата част, съгласно въпросите поставени по т.2 и т.3 от заявлението ответникът изтъква, че не разполага с исканата информация, тъй като контролният орган е Столичен инспекторат към Столична община. Позовава се на нормата на чл.33 от ЗДОИ.

Принципно, органът е отчел факта, че е задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ, в качеството на общински орган, но конкретно поисканата информация е предоставена само в частта по т.1, а в останалата част е заявено, че контролният орган е друга структура на общинската администрация.

По делото е изяснен въпроса с подаването на жалбата в срока за оспорване, след като в открито заседание от оспорващото дружество бяха представени писмени материали за изпращане на жалбата в законния срок, чрез пощенски оператор и тези факти не са оспорени, нито са ангажирани дроги доказателства, които да ги оспорват, поради което съдът намира, че жалбата е депозирана в законния срок от субект-заявител, който е адресат на оспорения административен акт, по съществуващото си неблагоприятно за заявителя, в частта по т.2 и т.3 от решението, защото в тази част не му е предоставена исканата информация, под предлог, че ответникът не е „контролен орган“ относно санкционирането на нарушители по цитирани текстове на ЗВМД. В този смисъл, съдът намира жалбата за процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Оспореният в настоящото производство акт по своята същност е писмен отказ за предоставяне на обществена информация по реда на ЗДОИ /в частта по т.2 и т.3/, каквото производство несъмнено е образувано с постъпване на подаденото по този законов ред заявление до сезирания общински орган. Актът е постановен от компетентен административен орган – Кметът на Столична община- район „К. поляна“, арг. чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, оправомощен със Заповед № СОА18-РД09-697 от 13.07.2018 година от Кмета на /л.23-24 от делото/. Спазена е изискуемата от закона писмена форма.

Видно от подаденото от оспорващия заявление, същото отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 1, 2 и 4 от ЗДОИ за съдържание и реквизити, каквото е изтъкнал и самият ответник в решението си.

Решението на ответника съдържа ясно волеизявление, но в частта по т.2 и т.3 от решението само в диспозитива е посочено, че ответният орган не разполага с исканата информация, тъй като контролният орган е Столичен инспекторат, което по същество е отказ от предоставяне на търсената информация. В обстоятелствената част на административния акт липсва обсъждане на приложимата нормативна уредба, респективно какъв е предвидения ред за установяване на нарушенията по посочения в заявлението текст на ЗВМД, нито е обсъдена представената по преписката оправомощителна заповед на Кмета на СО в тази връзка.

В този смисъл, голословно заявеното, че кметът на района не е контролен орган не е обосновано от конкретни мотиви, кореспондиращи на нормативната уредба. Освен, че не са обсъдени приложимите материалноправни разпоредби на ЗВМД за установяване и санкциониране на нарушенията, не са посочени и указания от заповедта на горестоящия административен орган, каквото качество има издателят на цитираната заповед. Съгласно актът от 13.07.2018г. именно кметът на района има правомощия по санкционирането на нарушителите по цитирани текстове на ЗВМД, защото и в текста на т.8 от заповедта именно кметовете на райони издават

наказателните постановления, в каквато насока е и приложимата нормативна уредба, а именно разпоредбите на ЗВМД. Вярно е, че установяването на нарушенията се осъществява посредством съставяне на актове от инспектори на Столичен инспекторат, съгласно т.7 от заповедта, но само кметовете на райони издават наказателни постановления за тези нарушения, а в случаят се иска предоставяне на обществена информация именно със санкционирането- издаването на НП, а не конкретно за съставяне на актове от компетентността на служителите от Столичен инспекторат. Нещо повече, съгласно т.11 от заповедта точно кметовете на райони следва да предоставят на директора на Столичен инспекторат справка на всеки 6 месеца за броя на издадените наказателни постановления за нарушения по ЗВМД, поради което аргументът на ответника, съдържащ се в диспозитива на решението по т.2 и т.3 от оспореното решение не намира опора в материалите по преписката, приети като доказателства по делото и в нормативната уредба, съгласно която кметовете на райони са компетентни да издават наказателни постановления за описаните нарушения.

При така направените констатации съдът намира, че при постановяване на оспорения административен акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила- липса на мотиви, а освен това актът в частта по т.2 и т.3 от решението противоречи на материалноправните норми и целите на закона и следва да бъде отменен в оспорената по делото част.

Предвид всичко изложено, постановеният отказ по т.2 и т.3 от решението е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а подадената против акта в тази част жалба е **ОСНОВАТЕЛНА** и следва да бъде уважена.

Съдът няма правомощие да се произнесе по съществуването на заявлението, поради което преписката по процесното заявление следва да се изпрати на ответния орган за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

При този изход на спора, оспорващата страна има право на разноски, което с оглед участието на упълномощен адвокат обуславя необходимостта от преценка на претендираното платено адвокатско възнаграждение. Представени са доказателства за плащане на сумата от 1000 лева в брой, съгласно представен договор за правна защита и съдействие, а според нормата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните адвокатски възнаграждения това е размерът на дължимото възнаграждение по административни дела без материален интерес, каквото е настоящото. В този смисъл, възражението на ответната страна за прекомерност е неоснователно. В сумата на присъдените разноски следва да се включи и платената д.т. 50 лв.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172, ал. 2, вр. с ал.1 от АПК, съдът
РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ТВ Медия“ ЕООД-гр.С., Решение № РКП 24- ОИ94- 4 - /1/ от 17.01.2024г. на Кмета на СО-Район „К. поляна“, в ЧАСТТА по т.2 и т.3, с която се отказва предоставяне на достъп до обществена информация в съответните части на подадено Заявление, с вх. РКП24-ОИ94-4 от 15.01.2024г., като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО** в тази част.

ИЗПРАЩА преписката по подаденото от ТВ Медия“ ЕООД-гр.С. Заявление, с вх. РКП24-ОИ94-4 от 15.01.2024г. на Кмета на Столична община- район „К. поляна“ за ново произнасяне, при съблюдаване на дадените указания по тълкуване и прилагане

на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „ТВ Медиа“ ЕООД-гр.С., ЕИК[ЕИК], сумата от 1050 /хиляда и петдесет/ лева, разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: